

Preek Hosea 2:16-19, voor 17 december 2017, advent 3, nr 574, JWB.

kaars aansteken		
votum en zegengroet		
zingen	Ps 25:2,4,6	
bidden		
kindermoment	Plaat op beamer Jesaja 35:1-2	JWB
zingen	advent lied, bijbelklas 3/4, 5/6	MT
lezen	Hosea 2:4 - 25	
zingen	Opw 595	MT
tekst	Hosea 2:16-19	
preek		
zingen	LvdK (1973) 92:1,5,6	
wet		
zingen	Ps 19:3	
gebed		
collecte		
zingen	Gk 164	MT
zegen		
koffie		

Flip-over in de hal: wat vind jij romantisch?

kindermoment

- advent: steeds meer licht: lezen bijbel uit de tijd voor de Heer Jezus. God vertelt dat Hij op aarde komt. Steeds meer, steeds lichter, kaarsen.
- Vorige week en week ervoor: 1 schaap: God zorgt voor ons, beschermen, aaien, liefde. 2 vlinder van ijzer: zwaarden en speren (oorlog) veranderen in gereedschap. Oorlog verdwijnt.
- Vandaag: alles wordt mooi. De woestijn gaat bloeien. Woestijn, droog, dor, heet, alles gaat daar dood. Dat wordt een prachtig, bloemen, bomen, rust, daar graag zijn, paradijs. (plaat beamer). God vertelt hoe mooi het wordt.
- meegenomen: paar bloemen. Op het blad leggen, beetje water geven. Gedichtje lezen.
- gebeurt er al wat? Wat gebeurt er? Vertel het aan de mensen achteraan in de kerk of bij de kerktelefoon. (bloemen gaan open)
- om te onthouden: plantje meegenomen: zonder God, zonder water slap, met water mooi.
- Lezen Jesaja 35:1-2; zingen lied, dan bijbelklas.

Gemeente van Christus, gasten,

Een jaar of 12 was ik, denk ik.

Op een avond zaten we in de woonkamer: mijn ouders, zus, broertje, lezen, de krant of een spelletje.

Ineens gaat de bel, er is iemand aan de deur, geen idee wie.

Mijn vader en moeder kijken elkaar aan; iemand moet de deur gaan opendoen.
(klik) Zegt mijn moeder: 'ga jij of blijf ik zitten'? ...

Een verspreking, daar hebben we mijn moeder nog vaak mee geplaagd.
Mijn ouders hadden veel voor elkaar over; het blijft een opvallende verspreking.
Je denkt vaak als eerst aan jezelf.
Andersom verspreek je je niet: ga ik of blijf jij zitten?

Van wie hou je het meest: van je geliefde of van jezelf?
Lastige vraag, lastig te meten.
Maar in de praktijk: voor wie heb je meer over?
Voor de ander of voor jezelf?
Voor wie zorg je beter, voor jezelf of voor de ander?
(klik) Liefde, echte liefde, liefde bewaren, daar gaat het over vandaag.

Ik wil de preek niet al te zwaar beginnen.
Niet met cijfers over scheidingen, gebroken relaties, tendensen.
Maar het is duidelijk, dat we niet zo goed zijn in liefde.
Er gaat veel mis; ieder onderzoek laat het weer zien; er is veel verdriet rond
relaties, bij mensen die van elkaar hielden, bij hun kinderen, bij hun ouders en
vrienden.
En pijnlijke gevolgen van gebroken relaties.

Echte liefde bewaren, dat is wat iedereen wil.
En niemand van ons is er goed in.
We zitten onszelf in de weg.
Echte liefde bewaren, het is het ideaal in iedere film, van iedere verkering, op
iedere trouwdag.
Ook in de beste huwelijken bots je tegen je eigen egoïsme aan en – natuurlijk –
dat van de ander.

Vandaag gaat het weer over Hosea en Gomer.
De Heer liet de profeet trouwen met Gomer, een prostitué; als voorbeeld.
Zij lieten met zijn leven en hun gezin iets zien van de verhouding tussen de Heer
en zijn volk Israël.
Vaker in de bijbel is het huwelijk tussen man en vrouw voorbeeld voor de
verhouding tussen de Heer en ons.

Op twee manieren: onze huwelijken, onze liefde en gevoelens leren ons wie
de Heer is, hoe Hij is.
Zoals wij hartstochtelijk lief kunnen hebben, zo heeft de Heer ons lief.
Menselijke relaties voorbeeld van de relatie met God.
En andersom: hoe de Heer ons liefheeft en hoe Hij liefde bedoeld heeft, helpt ons
met liefdesrelaties hier op aarde: echte liefde bewaren.
Gods liefde voorbeeld voor relaties met mensen.

En dan is het voorbeeld van Hosea en Gomer wel bijzonder.
(**klik**) Hier is wel heel duidelijk: *echte liefde bewaren valt ons niet mee*.
Hoe is dat geweest tussen Hosea en Gomer?
Hoe gingen zij met elkaar om?
Hoe was hun huwelijk?
Dat weten we niet precies.
We weten wel hoe de verhouding is tussen prostitué en klant.
Zij doet wat de klant wil en hij betaalt.
Voor wat, hoort wat.
Een prostitué is lief en aardig, probeert alle wensen van de klant te vervullen.
Dat gaat heel ver; ze geeft zichzelf.
Maar zij moet daar wel wat voor terug hebben.
De klant betaalt.
Dat is prostitutie: betaalde liefde.

Voor wat, hoort wat.
Zoiets kan ook in je huwelijk sluipen.
Een beetje handelen.
Als jij nu vandaag voor de kinderen zorgt, dan mag jij morgen uitslapen.
Ik zet nu koffie, dan zet jij straks de vuilnisbak buiten.

Of, een stapje verder: een man koopt met cadeaus intimiteit bij zijn vrouw.
Of een vrouw zegt: 'ik krijg altijd wel mijn zin.
In bed krijg hem wel zover dat hij daarna doet wat ik wil'.
Betaalde liefde?

3

Echte liefde valt ons niet mee; het wordt zomaar: voor wat, hoort wat.
Afwegen of de relatie jou genoeg oplevert.
En je raak ook zo maar verbitterd.
'Hij geeft veel meer geld uit voor zichzelf dan dat hij mij gunt'.
Of: 'ik doe veel meer voor haar dan dat zij voor mij doet'.
En het vreemde is, dat beiden dit gaan denken.
Ik doe meer voor de ander dan dat ik terugkrijg.
De liefde, het plezier, het fijn vinden bij elkaar te zijn, het loopt weg.

Dit is de tekst uit Hosea.
De mensen gingen om met God als 'voor wat, hoort wat'.
Een verhouding als tussen baas en knecht, tussen werkgever en werknemer.
De Heer was als een werkgever.
Je doet van alles voor Hem en dan geeft Hij zijn zegen: leven en welvaart.
Je brengt je offers, je volgt de rituelen en dan geeft de Heer wel wat terug.
Als je zo met de Heer leeft, ben je Hem zo kwijt.

Zo is dat ook gegaan.
Als je op je eigen manier – zonder liefde, zonder band – met de Heer leeft, kan je Hem ook wel inruilen voor een ander.
Zo gaat dat steeds.
Het 2^e gebod – beelden, eigen manier van God dienen – leidt tot het 1^e gebod –

andere goden, andere machten.

De tijd van Hosea: eerst beeldendienst, dan overgang naar Baäl en Astarte.

Van God als werkgever, als baas is het een kleine stap naar Baäl.

Baäl dat betekent ook precies: 'Heer, eigenaar, werkgever'.

Tegen Baäl zal je niet zeggen: 'mijn man', zoals Hosea zegt over God (vers 18).

Altijd een gevaar; genade en liefde kan verdwijnen.

De Heer kan voor ons zomaar meer werkgever worden dan echtgenoot.

Ik doe wat voor de Heer, lees soms uit de bijbel, denk wel eens aan Hem.

De Heer kan tevreden zijn.

Ik doe wat in de kerk, luister aandachtig, mooi toch voor God?

Voor wat, hoort wat.

Genade is lastig, echte liefde bewaren valt ons niet mee.

De Heer hoeft niets terug.

Zijn liefde is niet afhankelijk van onze inspanning.

Je mag ontspannen met de Heer leven.

En juist dat is zo moeilijk, wij denken altijd vanuit onszelf.

En als vanzelf denk je dat de Heer ook zo is.

Ook dit is advent, er naar uitkijken dat liefde echt is, dat de verhouding met de Heer ontspannen, wederzijds liefdevol is.

Nu moeten we gevoel voor genade als het ware steeds weer bij onszelf bevechten.

Iedere keer is het weer nodig te horen, dat de Heer van ons houdt, omdat Hij dat wil.

De woestijn zal bloeien, ook hierin, dat alle dorheid in de relatie met de Heer op zal bloeien.

Hij gaat het geven.

Echte liefde bewaren valt ons niet mee.

En juist liefde maakt alles mooi.

Liefde maakt de verhouding soepel en ontspannen.

(klik) *Liefde is als olie.*

Twee stukken ijzer, een zuiger en cilinder in een automotor glijden langs elkaar.

Of in een scharnier, de ketting van je fiets.

Olie maakt het mogelijk.

Valt de oliedruk weg, de motor loopt vast.

Olie is als liefde, liefde maakt het contact soepel.

Heel gek is dat, is er liefde, ga je anders kijken.

Met de olie van liefde is het niet zo erg als de één wat vaker koffie inschenkt of naar de deur loopt.

In een verhouding van liefde gaan die dingen vanzelf.

Dat is de keus: voor wat hoort wat *of* de olie van de liefde.

Mijn Baäl, mijn heer, mijn eigenaar, mijn werkgever *of* mijn echtgenoot, mijn

minnaar.

Wat heb je liever?

Afspraken, contracten, regelingen *of* verrast worden door de ander, blij zijn wat voor elkaar te doen, niet bezig met afwegen.

Dat laatste, dat wil je; dat is echte liefde, dat is mooi, dat is goed.

Dat willen we allemaal.

Als liefde zo is..., mooi.

Iedereen eens, liever minnaar dan baas.

Echte liefde maakt het leven mooi.

Dat lukt ons, dat gaat vanzelf, als je verliefd bent.

Verliefde mensen hebben alles voor hun geliefde over.

Soms zelfs gekke dingen, je verliest gevoel van realiteit, niet realistisch optimistisch en dat kan maanden of soms een paar jaar duren.

Maar dat houden wij niet vol.

We houden teveel van onszelf, onze liefde voor de ander is niet sterk genoeg.

Verliefdheid verdwijnt.

Ik las een mooi beeld¹.

Liefde begint als bloesem.

Dat is prachtig, denk aan de fruitbomen in het voorjaar.

Zeer uitbundig, geweldig mooi.

Bloesem, de bedoeling is, dat bloesem uitgroeit tot vruchten, appels, peren, pruimen, kersen.

Ook prachtig: de oogst, de vruchten, mooi, fijn; het is heerlijk kersen eten.

Maar daar tussen: bloesem verwerkt, er komen wat knoppen, begin van vrucht, klein, hard, zuur.

Het duurt maanden voordat vruchten lekker en sappig worden.

Bloesem is prachtig, vrucht is lekker: daartussen zijn de bomen minder mooi: wachten en geduld.

Ik ontmoet veel ouderen moet goede en mooie huwelijken.

Ooit verliefd begonnen, daarna een periode van groei in liefde.

Minder spectaculair dan in het begin, maar uitgegroeid tot een prachtige vrucht: een diepe verknochtheid aan elkaar.

Die diepe band kon groeien door levenslange toewijding, steeds weer voor de ander kiezen, juist in periode dat alles verwerkt, soms hard en zuur is.

De vrucht van liefde heeft geduld en tijd nodig.

Schrik er niet van, dat je gevoelens minder worden of soms zelfs weg zijn.

In onze huwelijke zijn soms afspraken nodig; en ruzie soms.

Tussen bloesem en rijpe vrucht zit een lange periode van gestadige groei, voeding, water en zon.

Zo groeit er iets moois.

¹ Tomas Halik, ik wil dat jij bent, blz. 89

In je huwelijk moet je soms door een crisis om de band sterker te maken.
Echte liefde valt ons niet mee.
Soms moet je echtgenoot jouw egoïsme bij je aanwijzen.
Ook daarom geeft de Heer huwelijken.
Groei in karakter, groei in toewijding, je geliefde kan je er bij helpen.
Die ziet je het meest en het meest dichtbij.

Moet je je voorstellen, dat liefde onuitputtelijk was.
Moet je je voorstellen, dat die olie van de liefde niet opraakt.
Zo is het bij de Heer.
Hij kan eindeloos geven zonder terug te ontvangen.
Bij Hem nooit: voor wat hoort wat.
Nooit: Ik geef, omdat jij Mij geeft.
Hij kan geven, geven en geven.

Ook onze liefde voor de Heer is beperkt.
Hem liefhebben op het hoge niveau van beleving en vertrouwen... vaak niet.
Liefhebben om Hem zelf, zonder eigenbelang.
Zo vaak lukt dat niet.
Ook dat is advent, we kijken er naar uit, dat het komt.
Laat je blij maken door Gods manier van liefhebben; Hij heeft altijd genoeg olie,
Hij kan liefhebben vanuit Hemzelf.
En zo gaat het bij ons ook worden.
Dat niveau van ontspannen blij zijn met Hem, het komt.

(klik) *Ik was hier vorige week ook.
Ik ben Bichri, een vriend van Jiz.
Ik kom vaak bij hem thuis en dus bij zijn ouders Hosea en Gomer.
Loru en Lammert, zusje en broertje van Jiz zitten bij ons op school.
Ik ken ze wel aardig.*

*Een bijzonder gezin, dat van onze profeet.
Dat is een leuke man, hoor, onze profeet.
Hij is ontzettend romantisch.
Hij verzint de meest bijzondere dingen voor zijn vrouw.
Vaak bedenkt hij samen met zijn dochter Loru een verrassing voor Gomer.
Ik vind dat zo grappig, mijn vader is zo'n Koos Romantiek-loos, maar Hosea...
Vorige week kwam Hosea thuis, had twee ezeltjes geleend, nam Gomer mee
naar de zee en gaan ze daar picknicken en samen de zon in de zee zien zakken.*

*Een paar uur later komen ze thuis, heeft Loru op de markt bloemen gekocht,
staan de bloemen op tafel, kruikje wijn, kaarsjes er bij. [diner bij kaarslicht]
En aan die bloemen voor ieder jaar dat ze elkaar kennen een perkamentje met
een complimentje.
Dat deed Jiz zijn moeder wel wat, vond ze echt leuk.*

*Zo'n leuke man, die Hosea.
Dit soort dingen doet hij vaker: briefje met 'ik hou van je' in de honingpot, een gedichtje op de muur geplakt.
Hij doet alles voor Gomer, brengt het vuilnis weg, helpt met koken.
Voor haar zou hij verhuizen als ze dat zou willen, zelfs naar een land waar sneeuw ligt om samen door de sneeuw te kunnen lopen.
Hij luistert als ze wat vertelt, hij houdt van de kinderen en laat vooral merken dat hij trots op haar is.*

[aanvullen nav flap-over].

- diner bij kaarslicht*
- samen bij de houtkachel zitten*
- naar de film, tussen vriend en leraar in komen te zitten*

*Ik vind dat zo grappig en bijzonder ook.
U kent Gomer, haar beroep, haar contact met andere mannen.
En Hosea doet zo zijn best voor haar.
En iedere keer is Gomer toch wel geraakt en blij.
Ik zou het zo fijn vinden als ze echt en helemaal voor Hosea zou kiezen.*

(klik) *Liefde is als olie, die de Heer aanmaakt.*

Ik stel me weer een beetje voor hoe dat geweest is met Hosea en Gomer. Zijn huwelijk als afbeelding van de verhouding tussen de Heer en het volk. Het is alsof de Heer Israël tot liefde wil bewegen. Romantische woorden hier in Hosea: vers 16: ik zal haar meelokken en tot haar hart spreken. Ik zal haar cadeautjes (wijngaarden) geven. Dan zal ze mijn liefde beantwoorden. Dan zal ze zeggen: jij ben mijn man; geen wanklank meer.

Hosea is eerst met Gomer getrouwd, daarna gaat hij haar voor zich winnen (bij ons is het altijd andersom).

Het is alsof de Heer zijn best doet om het volk tot liefde te bewegen. Hoe doet Hij dat? Er zijn twee manieren om overspel te voorkomen. Als Hosea bang is dat Gomer vreemd gaat, kan hij twee dingen doen. Hij kan haar opsluiten, vastbinden als hij weg gaat, zorgen dat ze geen andere man ziet. Dwingen dus.

Of – en dat lees je hier – hij kan zorgen, dat ze niet meer vreemd *wil* gaan. Hij kan ervoor zorgen, dat ze geen behoefte heeft aan een ander. Hij kan proberen zo geliefd te worden, dat ze niemand anders wil dan Hosea. En dat is Gods manier, proef de woorden, de Heer lokt bij zijn volk verliefdheid uit.

De Heer maakt – om het maar zo te zeggen – de olie van de liefde aan.

Hosea praat over meelokken naar de woestijn.
Je denkt aan het begin van de geschiedenis tussen de Heer en zijn volk.
Bij de Sinai en bij de bevrijding uit Egypte heeft de Heer zichzelf laten zien.
Het gaat over de tijd van haar jeugd, vers 17, zo, zoals toen, het begin, zo wil de Heer het volk weer terug.
En zo zal Baäl verdwijnen; niemand zal die naam meer in de mond nemen, vers 19, niemand heeft nog behoefte aan een god als Baäl.
Je houdt toch van de Heer?!

(klik) *Echte liefde bewaren
valt ons niet mee.
Liefde is als olie
die de Heer aanmaakt;
zo bloeit het leven op.*

De woestijn zal bloeien, daar begonnen we de dienst mee.
De kinderen die hier op het podium stonden, de bloem open zagen gaan.
Ik gebruikte het beeld van bloesem (als verliefdheid) dat liefde tijd en zorg nodig heeft om uit te groeien tot een rijpe vrucht (diepe liefde).
Liefde valt ons nog niet mee, tegenover elkaar, maar ook niet tegenover God.
Met genade leven, Gods liefde ontspannen beantwoorden, Hem belangrijk vinden; je moet het leren, steeds weer.
En we zien er naar uit.

8

Hosea praat over de poort van hoop.
'Het Achordal maak ik tot een poort van hoop'.
Het Achordal, dat is vlak bij Jericho.
Daar kwam het volk het land binnen, de begintijd, de tijd van Jozua, vrolijkheid, het volk blij met God.
In het Achordal werd Achan gestraft, omdat hij gestolen had.
Daar ging het mis.
Daar kwam een straf, daar werden verhoudingen recht gezet en het volk kon verder.
Zo leerde je de Heer kennen: liefdevol, totaal, tegelijk eerlijk.
God kan vergeven, dat is het kwaad echt wegdoen.

Want hoe zou het ooit goed kunnen komen tussen een Hosea en Gomer als zij honderd keer vreemd gegaan is?
Ze was prostitué; hoe kan een man als Hosea dat verdragen?
Dan kan alleen als het verleden ook echt weg is, vergeten is, geen enkele rol meer speelt.
Bij God is dat mogelijk.
Dat is waar we naar uitzien, dat is advent.
God die zelf op aarde komt en via Golgotha – een dal waar recht gedaan wordt zoals eens in Achor – God die het kwaad echt weg doet.

Dan kan het leven bloeien.
Liefde komt van God.
Hij weet echt wat liefde is.
Laat deze God toe in je leven.
Ik wil u vragen veel te bidden om liefde.
Liefde voor God, liefde voor je geliefde (als de Heer je die geeft).
En dat is geen gebed alleen om een mooi gevoel.
Het is een gebed voor jezelf om aandacht te geven aan die ander (en die Ander).
Een gebed om minder met jezelf bezig te zijn en meer met de ander (Ander).
Heb aandacht voor de Heer en de naaste, het grote gebod van de Heer.
Daar wordt ons leven mooi van.

Leef met de Heer; Hij is voorbeeld en maker van liefde.
Oefen in liefde.
Neem één van de romantische ideeën beneden op de flap-over, breng het
praktijk.
Je hoeft niet origineel te zijn.
Heb aandacht voor de ander.
En misschien wel het mees romantische wat je kunt doen: tegenover de Heer en
tegenover je geliefde: fouten toegeven, niet eigenwijs zijn.
Dat is liefde, dat is bloeien: een beetje afleren aan jezelf te denken, ontspannen
leven van Gods vergeving.
Toegeven, dat wij niet zo goed in liefde zijn, maar de Heer wel!
En daar uit putten.
Amen.

Bloem die vanzelf open gaat

1. knip de bloem uit
2. kleur de binnenkant van de bloem met kleurpotloden
3. vouw alle blaadjes naar binnen dicht
4. doe een theelepeltje water op een schoteltje
5. leg de dichtgevouwen bloem op het schoteltje
6. in een halve minuut gaat de bloem open

